

[Fiskeriministeren.]

mig har været andre hensyn end de videnskabelige. Jeg skal gerne nævne både de økonomiske og de politiske hensyn.

Det er vel ikke mere end ca. 3 år siden, at man for Danmarks vedkommende passerede 1 milliard kr. i fiskeeksport. Vi når i år op over 1,7 milliard kr.

Hvis vi tager de områder, som interesserer her: Danmark, Færøerne og Grønland, så vil fiskeriekseporten i 1972, når man tager alle varegrupper med, for første gang passere 2 milliarder kr. Danmark er i den situation, at fiskerierhvervet og fiskeriindustrien er noget, vi vil have en vældig chance for at udbygge i de kommende år, og vi skal i fiskeriministeriet gøre vores til, at det kan finde sted. Det ville da være urimeligt ikke at tage de hensyn, når en stor del af de 2 milliarder kr. i fiskeriekseport plus en væsentlig part af vor landbrugseksport og industrieksport går til de lande. For fiskeriekseportens vedkommende befinder næsten alle vore større aftagerlande sig inden for den gruppe, som har stemt for fuldt stop i de områder. Jeg synes, det ville være urimeligt ikke at tage hensyn hertil.

Nu siger man: hvis vi vedtager dette for laksens vedkommende, hvilke fiskearter kommer så næste? Det tror jeg ikke nogen gør. Jeg tror, at der på grund af de moderne fiskemetoder kommer kvotaordninger og fredningsordninger, og man må i det hele taget også diskutere retstilstanden på havene på den konference, der skal finde sted næste år. Men jeg tror ikke — det har vi da også fra dansk side taget absolut forbehold med hensyn til — man kan sammenligne laksen med andre fiskearter, når der er tale om fuldt stop.

Man siger, at vi ikke tager tilstrækkeligt hensyn til Grønlands interesser. Det er jeg ikke enig i. Jeg mener nemlig, at Danmark i de sidste aftaler, vi har indgået internationalt, har taget meget stærkt hensyn til Grønlands og Færøernes interesser. Jeg tror, Grønland er vel tjent med, at man løfter den grønlandske laksefangst ud af sammenhængen og gør den til et særligt interesseområde. Man siger videre, at kvotaen er for lille. Ja men der holdes jo ustandselig møder i kommissionen. Ingen aftale er jo evig. Danmark har ret til på et eller andet tidspunkt at rejse den sag igen og rejse spørgs-

målet om kvotaens størrelse. Det er da noget, vi selv er herre over. Jeg mener, man netop har været taget både Færøernes og Grønlands interesse, og det er da også mit indtryk, at særlig på Færøerne tager man helt anderledes afslappet på laksesagen, end man gør her i Danmark.

Hr. Kofoed sagde, at de 14-15 lande var demokratiske lande, der alle ville kunne forstå, at Danmark indgik en aftale og så ikke kunne få den gennemført i folketinget og i lagtinget. Jeg tør ikke sige, hvor megen forståelse der vil være herfor, men jeg ved, at Danmark altid i fiskerikommissionerne har været hørt, og man har sat stor pris på dansk deltagelse og dansk stillingtagen, og jeg tror bestemt, at hvis vi ser på forholdet til de øvrige nationer, så vil vi stå meget stærkere, hvis vi vender tilbage og har holdt ord. Det at holde ord er også en god ting i internationale aftaler.

Poul Dalsager: Det skal blot være en kort bemærkning til hr. Kofoed, som sagde her for et øjeblik siden, at alene denne regering har ansvaret. Jeg har også læst den artikel, som blev citeret af hr. Erik Hansen, og som hr. Risgaard Knudsen i sin tid har skrevet. I præcis den samme artikel citerede hr. Risgaard Knudsen det daværende medlem af folketinget hr. Henry Sørensen for efter Folketingstidende at have sagt, at fiskeriet efter laks ved Grønland måske ville blive indskrænket så meget, at resultatet blev et direkte forbud. Nu var hr. Henry Sørensen jo ikke en helt ligegyldig person. Han var formand for Danmarks Fiskeriforening på det tidspunkt, og han var medlem af venstres folketingsgruppe, som også havde en udenrigsminister, der hed hr. Poul Hartling. Jeg tror ikke, hr. Henry Sørensen har udtalt sig på denne måde uden at have konsulteret ministrene i den regering, som han støttede. Når hr. Henry Sørensen kunne have den opfattelse allerede på det tidspunkt, siger det mig noget om, at det er ikke en sag, der er dukket op i denne regerings tid, det er en sag, som også har været på tale i den daværende regering.

Henning Andersen: Det skal også for mit vedkommende kun blive nogle ganske korte bemærkninger. Fiskeriministeren svarer mig med, at der er ikke skrevet historie i dag, og